

Čís. 10399.

Jde o zmatek podle § 477 čís. 4 c. ř. s., vydal-li soud první stolice rozsudek pro zmeškání, aniž dříve rozhodl o tom, zda připouští toho, kdo byl ochoten za nedostavivší se stranu jednati (§ 38 c. ř. s.).

Nebyl-li žalovaným podán dovolací rekurs proti usnesení rekursního soudu, jímž bylo prvnímu soudu nařízeno, by vydal rozsudek pro zmeškání, ježto nejde o nedílné společenství v rozepři, nebrání to žalovanému, by nenapadal rozsudek pro zmeškání odvoláním z důvodu zmatečnosti § 477 čís. 4 c. ř. s.

(Rozh. ze dne 19. prosince 1930, R I 924/30).

K roku o žalobě proti manželům Václavu a Anně B-ovým dostavil se jen Václav B. Žalobcovu návrhu na vynesení rozsudku pro zmeškání proti Anně B-ové soud první stolice (okresní soud v K.) nevyhověl, maje za to, že jde o nedílné společenství v rozepři. Rekursní soud usnesením ze dne 18. června 1930 zrušil napadené usnesení a uložil prvnímu soudu, by proti Anně B-ové vynesl rozsudek pro zmeškání bez ustanovení nového roku, maje za to, že nejde o nedílné společenství v rozepři. Soud první stolice pak vynesl proti Anně B-ové rozsudek pro zmeškání, jímž uznal podle žaloby. Odvolací soud vyhověl odvolání, uplatňujícímu zmatek podle § 477 čís. 4 c. ř. s., zrušil rozsudek pro zmeškání a vrátil věc prvnímu soudu, by ji, vyčkaje pravomoci, znovu projednal a rozhodl. Důvody: Odvolání, pokud uplatňuje důvod zmatečnosti podle § 477 čís. 4 c. ř. s. jest odůvodněno, neboť první soud, nepřipustiv podle ustanovení § 38 c. ř. s. spolužalovaného Václava B-a k zastupování nepřítomné Anny B-ové, ač prohlásil, jakž vyplývá ze zprávy prvního soudu, že chce i za manželku jednati, a tím, že o této žádosti vůbec nerozhodl, odňal žalované Anně B-ové možnost, by projednávala před soudem (§ 477 čís. 4 c. ř. s.). Bylo proto rozsudek pro zmeškání podle odvolacího návrhu žalované Anny B-ové zrušiti (§ 471 čís. 4 a 473 první odstavec c. ř. s.). Na tom nemění nic okolnost, že tento soud jako soud rekursní usnesením ze dne 18. června 1930, nyní již právoplatným, vynesl v této věci usnesení, jímž tehdy bylo rekursu vyhověno, napadené usnesení zrušeno a soudu první stolice uloženo, by rozsudek pro zmeškání ohledně Anny B-ové vynesl bez ustanovení nového roku bera zřetel i na útraty řízení rekursního. Tím byl ovšem prvnímu soudu dán rekursním soudem závazný poukaz, že za tehdy známých okolností musí býti rozsudek pro zmeškání vynesl, kterémužto poukazu první soud vnesením rozsudku pro zmeškání ze dne 4. července 1930 vyhověl. Tím však nebylo odňato odvolacímu soudu oprávnění, by zkoumaje odvolání z rozsudku pro zmeškání a shledav, že rozsudek nebo řízení jemu předcházející trpí zmatečností dosud neuvedenou, rozsudek ten podle § 471 první odstavec c. ř. s. nezrušil, zvědév o shora uvedené zmatečnosti teprve z odvolání. Bylo tudíž rozsudek stížený dodatečně zjištěnou zmatečností

zrušiti a věc vrátiti prvému soudu, by — až usnesení toto vejde v moc práva (§ 519 čis. 3 c. ř. s.) — o ní jednal a rozhodl.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl rekursu.

D ů v o d y:

Rekursu žalující strany nelze přiznati oprávnění. Odvolací soud spatřuje zmatečnost podle § 477 čis. 4 c. ř. s. právem v tom, že soud první stolice nepřipustil k zastupování nedostavivší se žalované Anny B-ové jejího dostavivšího se manžela Václava B-a, ač při roku prohlásil, že chce i za spolužalovanou Annu B-ovou jednati — to jest zakročiti, by provedl nutné procesní úkony, — a že, nerozhodnuv podle § 38 c. ř. s. o připuštění zmocněnce žalované Anny B-ové, vydal proti ní rozsudek pro zmeškání. Byloť na soudě první stolice, by především rozhodl podle § 38 c. ř. s., zda má Václav B. býti prozatím připuštěn jako zmocněnec nedostavivší se žalované Anny B-ové, a by po případě nařídil dodatečné předložení plné moci nebo průkaz schválení zastoupené strany. Prvý soud se tak nezachoval, vycházeje z názoru, že návrh na vydání rozsudku pro zmeškání proti žalované Anně B-ové jest zamítnouti proto, že jde o nedílné společenství v rozepři. Když však bylo rekursním soudem uznáno, že jde jen o prosté společenství v rozepři, vydal první soud navržený rozsudek pro zmeškání, jak mu bylo rekursním soudem uloženo. Tento postup byl nezákonný, neboť se přičil ustanovení § 38 c. ř. s., a žalované Anně B-ové byla jím odňata možnost na soudě projednávatí (§ 477 čis. 4 c. ř. s.). Napadené usnesení jest tudíž správné. K vývodům rekursu jest připomenouti toto: Proti usnesení rekursního soudu ze dne 18. června 1930, jímž bylo prvému soudu uloženo vydati rozsudek pro zmeškání, byl sice přípustným dovolací rekurs (viz rozhodnutí čis. 5810 sb. n. s.), ale, nebyl-li vznesen, nemůže to žalované straně brániti, by nenapadla rozsudek pro zmeškání odvoláním z důvodu zmatečnosti podle § 477 čis. 4 c. ř. s. Odvolací soud nebyl, rozhoduje o odvolání, vázán usnesením, jež vydal jako soud rekursní, neboť toto usnesení se týkalo výhradně právní otázky nedílného společenství v rozepři, o kterou v řízení odvolacím již vůbec nešlo, a odvolacímu soudu bylo rozhodovati o vytýkané zmatečnosti, jež dříve nebyla zjevná. Odvolací soud nepochybil, opřev své rozhodnutí o úřední zprávu soudu první stolice, kterou si vyžádal — jsa k tomu oprávněn podle § 473 c. ř. s. — k vůli vysvětlení, zda bylo při ústním jednání dne 4. února 1930 postupováno podle ustanovení § 38 c. ř. s. K tomu nebylo potřebí prováděti řádné řízení průvodní, jak míní stěžovatelka, neboť šlo o úřední šetření podobného rázu, jako může podle § 526 c. ř. s. zahájiti i soud rekursní. Není správným stěžovatelčino tvrzení, že vyplývá i z úřední zprávy procesního soudce, že Václav B. netvrdil plnomocenský poměr k žalované Anně B-ové, neboť v této úřední zprávě se potvrzuje, že Václav B. prohlásil při ústním jednání, že »jeho paní s tím souhlasí, jak on to vyjedná«, z čehož jest patrné, že vystupoval jako její zmocněnec.